

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Judicium Ecclesiasticum Seu Decretalium Gregorij IX.
Pont. Max. Liber II.**

Schmalzgrueber, Franz

Ingolstadii, 1726

Titulus XXIX. De Clericis Peregrinantibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74990](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74990)

TITULUS XXIX.

De Clericis Peregrinantibus.

SUMMARIUM.

1. Quis nomine Peregrinantium veniat?

2. Quando Peregrinatio Romana vim Appellationis habeat?

3. Quinam gaudeant hoc privilegio?

4. Quid requiratur, ut arripiens iter ad Papam privilegio isto gaudeat?

5. In quibus privilegium istud competat?

6. Poena eorum, qui Romipedas capiunt, spoliant &c.

Appellationis vim, & effectum habet Peregrinatio ad Sedem Apostolicam: unde de Peregrinantibus subijcitur presenti Titulo.

Queritur 1. quis nomine Peregrinantium veniat? *R.* Peregrinans in genere dicitur, quicumque per aliena loca peragrans proficiscitur. Hic specialiter capitur pro eo, qui ad Sedem Apostolicam proficiscitur *c. un. b. tit.* sive ex causa peregrinationis ad Limina Apostolorum, sive ex alia causa necessaria, vel probabili illud faciat, ut tradit Innoc. in *c. ut debitus 59. de Appellat. n. 2.* Abb. in *c. un. cit. n. 2. §. 4.* Alex. *ibid. n. 10.* Vall. *hic n. 1.* Pirh. *n. 1.*

Queritur 2. quando Peregrinatio ad Sedem Apostolicam vim, & effectum Appellationis habeat? *R.* tum vim, & effectum Appellationis habet, quando fit intra 10. dies à sententia lata, vel gravamine illato, modò Judici, vel parti intimerur *arg. c. un. b. tit.* Ratio est, quia talis, licet non verbis, aut scripto, factò tamen ipso ad Sedem Apostolicam appellasse censetur *c. dilecti 52. de Appellat.* Hinc sicut, pendente Appellatione, Judex à quo nihil innovare potest quoad articulos, sive articulum, super quibus, vel super quo appellatum est, sic etiam nihil innovandum est in rebus ejus, qui Romam ad Sedem Apostolicam proficiscitur. Vall. *n. 3.* Ex quo sequitur, quòd sicut quòd innovatum est post Appellationem interpositam, revocari debet, ita etiam, quicquid hujusmodi Peregrinanti post arreptum iter ablatum, vel subtractum fuerit, eidem restitui debeat. Vall. *l. cit. Pirh. hic n. 2.* Wiest. *n. 3.* Imò hujusmodi Peregrinatio plus operatur, quàm appellatio; nam etiam ab onere petendi Apostolos relevat, quòd non facit Appellatio. Anchoran. in *c. 6. de Appell. in 6. num. 3. not. 4.*

Queritur 3. quinam gaudeant hoc privilegio? *R.* etsi Rubrica hujus Tituli, & casus in eo positus loquatur de solo Clerico peregrinante, id tamen, quòd in eo statutum est, locum habet etiam in alijs peregrinantibus ad Sedem Apostolicam, etiam Laicis; quia ratio hujus Constitutionis generalis est, & ad Laicos etiam pertinet, quòd videlicet proficiscentes ad Papam, si-

ve Sedem Apostolicam sub ejusdem protectione esse censeantur. Laym. in *c. un. b. tit. §. quare, Pirh. n. 1. eod. Wiest. n. 3.* & alij communiter. Hinc dispositio hujus *cap.* amplior est, quàm Rubrica.

Queritur 4. quid requiratur, ut arripiens iter ad Papam privilegio isto gaudeat? *R.* requiritur 1. ut intra 10. dies id arripuerit; nam post decendium, à sententia lata, aut illato gravamine jam lapsus, arreptum iter sententiæ executionem non impedit. Wiest. *n. 4. hic.* 2. ut iter Judici, vel parti sit intimatum; quia aliàs non tenebuntur abstinere ab Attentatis, cum sint in possessione sui Juris, antequam constet illud per iter susceptum suspensum esse. 3. ut iter hoc arreptum sit ante citationem; nam si quis illud arripiat, postquam jam preventus est citatione, non prohibetur Judex in causa contra eum moveri cœpta procedere *c. meminimus 9. de Appell. Wiest. n. 4. cit.* 4. ut si Adversarius ejus impetrarit contra ipsum Litteras Apostolicas ad Delegatum, harum notitiam nondum acceperit; nam si iter arripiat, postquam Litterarum istarum notitiam jam accepit, profectio Romana ei non prodest, quòd illud malitiosè non tam ad removendum gravamen, sed ad Justitiam opprimendam arreptum presumatur *c. suggestum 15. de Appell.*

Queritur 5. in quibus rebus proficiscenti ad Papam privilegium hoc competat? *R.* etsi *c. un. b. tit.* de ijs tantum agere videatur, quæ contra ejusmodi peregrinantem post arreptum iter extra Judicium attentata, eisque ablata sunt, intelligenda tamen ejus dispositio etiam est de ijs, quæ contra eundem in Judicio per processum, & sententiam Judicis auferuntur *arg. c. cit.* ubi statuitur contra proficiscentes ad Papam nihil attentandum; quia *cum rebus suis debent esse sub apostolica protectione securi*: quæ ratio universalis est, & locum habet, sive contra illos aliquid attentetur intra, sive extra Judicium. Pofsuntque contra eos, qui sic peregrinantium seu absentium possessiones turbant, vel occupant etiam propinqui illorum, parentes, amici, quin & servi agere in Judicio, ut restituatur possessio; neque requiritur in his mandatum, sed sufficit.

cit, modò de rato caveant l. *Judices 1. C. si per vim, vel alio modo* Sc. Gloss. *fin. in c. un. cit. Pirh. hic n. 3.*

Queritur 6. quæ sit pœna eorum, qui Romipedas, & peregrinantes ad Limina Apostolorum capiunt, vel spoliant rebus, quas secum ferunt? *iv. hi Excommunicati-*

tionem incurrunt *can. si quis 23. caus. 24. q. 3. quæ est reservata Papæ in Bulla Cœnæ Can. 9. § 10.* Estque perinde, sive devotionis, sive alia de causa Romam accedant; & extenditur non solum, cum eo tendunt, sed etiam, cum ibi morantur, vel inde redeunt. *Pirh. n. 4.*

TITULUS XXX.

De Confirmatione Utili, & Inutili.

SUMMARIUM.

1. Summa præsentis Tituli.
2. Definitio Confirmationis.
3. Varietas.
4. Quid intersit, an facta sit in forma communi, vel speciali?
5. In qua forma censetur facta in dubio?
6. Signa, ex quibus colligitur, quòd facta sit in forma speciali.
7. Quibus casibus etiam in forma speciali facta non habeat vim validandæ actum invalidum?
8. An Privilegiorum innovatio habeat vim confirmationis, ita, ut novum jus tribuat?
9. Quis cognoscere in dubio de confirmatione possit?

Dictum est in præcedentibus duobus Titulis, quomodo Sententia per Appellationem, vel peregrinationem ad Sedem Apostolicam suspendatur, & potestas cognoscendi de hujus justitia devolvatur ad Superiorem. Cum verò contingat sepe numero, ut ejusmodi sententia ab hoc confirmetur, tanquam legitime pronuntiat, hinc in Titulo præsentis agitur de Confirmatione utili, & inutili: & quidem generaliter, ut non solum includat confirmationem sententiæ, sed etiam possessionis, privilegiorum, instrumentorum, officiorum, transactionum, statutorum &c.

Queritur 1. quid sit Confirmatio? *Re.* Confirmatio est Juris prius habiti, seu questiti per legitimum Superiorem facta corroboratio. *Hofst. in Summ. hic n. 1. Tusch. V. confirmatio concl. 704. n. 1. Decius in Rubric. h. tit. Pirh. num. 1.* Dixi 1. *Juris prius habiti*; nam Confirmatio semper præsupponit aliquid prius esse, quod confirmetur: ac proinde sicut ratificatio est quedam convalidatio actus præcedentis, ita & confirmatio. Dixi 2. *per legitimum Superiorem*; nam quæ à privatis fiunt, approbationes potius, quàm confirmationes dicentur. *Barbof. h. tit. in princ.* Ratio est, quia Confirmatio propriè dicta ad Imperium pertinet, quo par in parem, & multo magis inferior in Superiorem caret. Dixi 3. *Corroboratio*; nam confirmatio supponit valorem actus: & hinc si actus ille, qui confirmatur, invalidus est, neque confirmatio eidem valorem tribuit, nisi casu, quo Superior confirmans clarè significat se actui daturum valorem, etiam si per se non sit validus; sed tunc potius innovatio quædam actus, seu nova con-

cessio, aut provisio, quàm confirmatio erit, ut intra *n. 4.* dicitur.

Queritur 2. quotuplex sit Confirmatio? *iv.* duplex est: una dicitur *Confirmatio simplex*, seu in forma communi, & *ordinaria*; altera in forma speciali, seu *ex certa scientia*. Priore modo fit confirmatio, quando Princeps, vel alius Superior, potestatem confirmandi habens, nullâ, vel non exactâ causâ cognitione præmissâ, adeoque de negotio non plenè, sed confusè tantum instructus, contractum, vel actum ab inferiore gestum confirmat in eo statu, in quo antea fuit. *Posteriore modo* autem quando actum ab inferiore gestum confirmat, pensatis, & examinatis totius negotij circumstantijs, & qualitatibus, adeoque cum perfecta ejus notitia. *Abb. in c. 1. h. tit. n. 6. Gonz. in c. 2. eod. n. 5. Wiest. hic n. 3.*

Queritur 3. quid intersit, utro ex his modo confirmatio fiat? *Re.* interesse plurimum; nam si in forma communi facta sit, quamvis actum validè, & legitime gestum approbando eidem firmitatem, & auctoritatem majorem conferat, nullam tamen vim, & effectum habet respectu actus invalidi, quem in sua nullitate relinquit. *Suar. l. 8. de Leg. c. 18. n. 8. Oliva For. Eccl. p. 1. q. 40. num. 2. Pirh. hic n. 3. Wiest. n. 6.* Ratio est, quia confirmatio ita facta quodam modo conditionalis est, & includit tacitam conditionem, *Si sententia justè lata, si Electio Canonica, si privilegium legitime obtentum fuit*: idque ex natura confirmationis, quæ, nisi aliud exprimitur, nihil de novo facit, sed roborat factum.

At verò confirmatio, quæ fit in forma speciali, & ex certa scientia, novum jus tribuit actui confirmato, eumque si fortè in-

sup-